

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Śródmieścia

Anny Szymanik

sprawy karnej z oskarżenia publicznego:

J. C. (1)

ur. (...) we W.

syna F. i D. z domu O.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 grudnia 2012 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania I - 0,41 mg/l; II - 0,47 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki B. nr rej. (...) jadąc ul. (...)

tj. przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **J. C. (1)** za winnego zarzuconego jemu czynu, tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 (sześciu) lat;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięciuset) zł;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym od opłaty.

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 25 grudnia 2012r., około godz. 0.20 w nocy, J. C. (2), który wcześniej spożywał alkohol, po wyjściu z kościoła, jechał samochodem marki B. nr rej. (...) ul. (...) we W..

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. C. – k. 46 – 47, 11 - 12).

J. C. (2) został zatrzymany do kontroli przez funkcjonariuszy Policji, w następstwie czego poddano go badaniu urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwszy wynik badania wyniósł 0,41 mg/l w wydychanym powietrzu, a drugi – 0,47 mg/l.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. C. – k. 46 – 47, 11 - 12, protokół

użycia urządzenia kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania

alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 2).

Oskarżony J. C. (2) to sześćdziesięcioletni żonaty mężczyzna, ojciec dwóch dorosłych córek.

J. C. (2) uzyskał wykształcenie wyższe i jest prawnikiem. Obecnie pracuje jedynie dorywczo i osiąga dochód około 300 – 400 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie pozostaje na utrzymaniu żony.

Oskarżony nie był wcześniej leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

J. C. (2) był w przeszłości dwukrotnie karany za popełnione w 2004r. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k., za co wymierzano mu kolejno: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 30 listopada 2004r. ((...), następnie - (...)) – karę 60 stawek dziennych grzywny w kwocie po 30 zł każda, świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł na rzecz Podstacji Pogotowia (...), zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej, natomiast, z dnia 26 kwietnia 2005r. ((...)) – karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, 30 stawek dziennych grzywny w kwocie po 20 zł każda, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł na rzecz Fundacji (...) K.” Pomocy D. P. W. S..

Skazany wywiązał się z obowiązków nałożonych na niego wyrokiem w sprawie (...)W sprawie (...) uiszczył grzywnę oraz zasądzone od niego koszty sądowe. Świadczenie pieniężne, natomiast uregulował dopiero 24 kwietnia 2013r.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. C. – k. 10 – 11, 46, dane o karalności

– k. 20, dane osobopoznawcze – k. 17, wywiad kuratora – k. 37 – 38, akta

Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia – sygn. (...), Sądu

Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej – sygn. (...), dowody

wpłat – k. 63 – 65, 77).

W toku postępowania w sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a przed Sądem składał wyjaśnienia.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o jednoznaczne wyjaśnienia oskarżonego (k.46 – 47, 11 - 12), który przyznał się do zarzucanego mu czynu, a które to oświadczenie zgodne jest z wynikiem badania urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd sceptycznie jednak odniósł się do wskazania oskarżonego, że wcześniejsze jego skazania uległy już zatarciu (k. 47).

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd posłużył się także protokołem użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2), na podstawie którego ustalono stopień nietrzeźwości J. C. (1).

Wykorzystano także dane o karalności oskarżonego (k.20), z których wynika, że w przeszłości był on dwukrotnie karany za przestępstwa z art. 178 § 1 k.k.. Informacje te potwierdzone zostały orzeczeniami oraz dokumentami wykonawczymi z akt spraw o sygn.(...)(...) oraz(...), jak też dowodami wpłat (k. 63 – 65, 77), z których wynika terminowość wywiązywania się przez oskarżonego z nałożonych na niego w wyrokach obowiązków o charakterze finansowym.

Wykorzystano też sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, a przez to uznane za wiarygodne, dane osobopoznawcze (k.17), oraz wywiad kuratora w miejscu zamieszkania oskarżonego (k. 37 – 38), które umożliwiły weryfikację podawanych przez oskarżonego szczegółów odnoszących się do jego stanu majątkowego i rodzinnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, iż J. C. (2) w dniu 25 grudnia 2012 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania I - 0,41 mg/l; II - 0,47 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki B. nr rej. (...) jadąc ul. (...).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – w szczególności przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.11 – 12, 46 - 47), oraz protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2) - nie ulega, bowiem, wątpliwości, że oskarżony podczas jazdy samochodem, dnia 25 grudnia 2012r. we W. znajdował się w zdefiniowanym w art. 115 § 16 k.k. stanie nietrzeźwości. Jak wykazało, bowiem, badanie alkomatem, zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego przez niego powietrza przekraczała 0,25 mg/l, o czym w sposób jednoznaczny stanowi protokół opisywanego badania.

Stwierdzić, zatem, należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k.

W związku z powyższym, Sąd wymierzył oskarżonemu J. C. (2) karę 1 roku pozbawienia wolności. Stwierdził bowiem, iż tak wymierzona sankcja jest współmierna do winy i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego zachowania. Ta ostatnia, natomiast, wyraża się przede wszystkim w rodzaju i charakterze naruszonego dobra - którym w niniejszym wypadku jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym - jak również w sposobie i okolicznościach popełnionego czynu. Sąd zauważył bowiem, iż oskarżony, choć poruszał się samochodem w godzinach nocnych, to jednak w dniu kiedy w położonej nieopodal Katedrze odbywała się pasterka, w związku z czym ruch kołowy i pieszy przy ul. (...) był znaczny. W związku z tym swoim zachowaniem stwarzał duże zagrożenie dla pozostałych użytkowników drogi. Wzięto pod uwagę także stopień nietrzeźwości oskarżonego, oraz sposób życia przed popełnieniem przestępstwa – w szczególności jego wcześniejszą karalność.

Stwierdzono, bowiem, iż wbrew twierdzeniom J. C. (1), jego wcześniejsze skazania nie uległy zatarciu. Zauważyć, bowiem, należy, iż, co prawda, w myśl art. 107 § 1 i 4 k.k., w razie skazania na karę pozbawienia wolności wymienioną w art. 32 pkt 3 skazanie następuje z mocy prawa z upływem 10 lat od wykonania lub darowania kary, bądź przedawnienia jej wykonania, a w razie skazania na grzywnę zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 5 lat od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania, niemniej jednak, jeśli sprawcę skazano za dwa lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań (art. 108 k.k.). Co więcej, reguła ta ma też zastosowanie do sytuacji, gdy skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem, okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo.

Zauważyć nadto należy, iż jeżeli orzeczono środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem jego wykonania, jak też przed uiszczeniem grzywny lub wywiązania się ze środka karnego (107 § 6 k.k.).

- Zdaniem Sądu, zaś, taka sytuacja miała miejsce i w niniejszym przypadku. – Uznano, bowiem, że J.(...)który – jak twierdził – nie potrafił sobie przypomnieć, czy wpłacił świadczenie pieniężne zasadzone na mocy wyroku o sygn. akt

(...)(wcześniej (...)) i wpłaty tej dokonał w dniu 24 kwietnia 2013r., zwłaszcza wobec informacji Pogotowia (...)z dnia 30 czerwca 2005r., iż kwota świadczenia mimo uprawomocnienia wyroku w dniu 25 lutego 2005r. – nie wpłynęła, nie wywiązał się wcześniej ze świadczenia pieniężnego, będącego środkiem karnym. Skazanie zatem wyrokiem w sprawie (...)(II K (...)) nie uległo zatarciu, w związku z czym, nie zatarło się też skazanie wyrokiem w sprawie (...)- nawet mimo uiszczenia w dniu 24 kwietnia 2013r. świadczenia pieniężnego. Dnia 25 grudnia 2012r., bowiem – a zatem, w okresie, kiedy żadne z powyższych skazazń nie było zatarte, gdyż czas niezbędny do zatarcia skazań jeszcze biegł (do czasu uiszczenia świadczenia pieniężnego w sprawie II K (...)((...)), a właśnie wtedy skazany ponownie popełnił przestępstwo (art. 108 k.k.).

Nadto, wymierzając J. C. (2) karę 1 roku pozbawienia wolności stwierdzono także, iż wymierzona w ten sposób sankcja spełni swoje zadania ogólnoprewencyjne i odzwierciedli brak społecznego przyzwolenia dla prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także – w szczególności w połączeniu z pozostałymi zastosowanymi względem oskarżonego środkami karnymi - przyczyni się do realizacji indywidualnoprewencyjnych celów kary, a zatem, że oskarżony w wyniku jej oddziaływania nie powróci do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego.

Mając jednak na względzie, że oskarżony, który wyraził skruchę cieszy się w miejscu zamieszkania pozytywną opinią, Sąd – mimo uprzedniej jego karalności, mając też na względzie znaczną odległość czasową od popełnienia tych czynów – dopatrzył się wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, w związku z czym wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesił na maksymalny okres 5 lat próby.

Co więcej, w stosunku do oskarżonego orzeczono też środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres sześciu lat. Przesłanką jego stosowania, bowiem, jest zagrożenie, które w przyszłości oskarżony mógłby spowodować swoim zachowaniem (tak też wyr. SN z dnia 24.04.1982r., V KRN 106/82, OSNPG 1982/8/108). Rozważając dotychczasowe niebezpieczeństwo przez niego powodowane, zaznaczyć należy, iż J. C. (2) był już dwukrotnie karany za przestępstwa z art. 178 § 1 k.k., a orzekane wobec niego dotychczas środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na krótsze okresy: 3 i 2 lat, nie przyniosły spodziewanego rezultatu. Zauważyć przy tym należy, iż oskarżony, który dnia 25 grudnia 2012r. kierował samochodem posiadając aż 0,41 i 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, mógłby stworzyć w przyszłości takie samo zagrożenie kierując jakimkolwiek innym pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. W związku z tym stwierdzono, iż uniemożliwienie mu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres sześciu lat będzie wystarczające dla eliminacji niebezpieczeństwa, jakie mógłby stworzyć kierując takimi właśnie pojazdami.

Mając, natomiast, na uwadze wzmoczenie dolegliwości orzeczonej kary, jak również uzmysłowienie oskarżonemu, że poruszając się samochodem w stanie nietrzeźwości kreował zagrożenie tylko dla siebie, ale i innych uczestników ruchu, Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego także świadczenie pieniężne, którego wysokość ustalił na 500 zł.

Mając, zaś, na względzie, że J. C. (2) utrzymuje się z prac dorywczych, z którego to tytułu osiąga skromny dochód, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym od opłaty, uznając, iż nałożenie na niego obowiązku ich pokrycia doprowadziłoby do przerzucenia tego obowiązku na jego rodzinę, w szczególności żonę, na której częściowym utrzymaniu pozostaje.